

23.12. adventný čas

Lk 1,57-66

Znamenie

Upriamiť pozornosť na Ježišov príchod a na náš život

ako na znamenie Jeho príchodu¹

Bola noc. Malý Francois sa z posledných síl držal kabáta svojho staručkého priateľa Jacquesa. Bol to už tretí deň, čo jedol naposledy a tretí rok, odkedy mu nemilosrdní vojaci popravili oboch rodičov. Odvtedy zostal sám. Žil na uliciach Paríža. Jedinou istotou mu boli špina, hlad a čoraz väčšia zima. Temnú oblohu zrazu preťal záblesk, druhý, tretí a potom ďalšie a ďalšie. Ohlušujúca salva z diel vystrašila všetkých okolo. „Začala vojna...?!“ Strach a zdesenie na tvárach ľudí sa pomínuli tak rýchlo, ako prišli. Ktosi hlasno zvolal: „Cisár má syna ! Nech žije cisár Napoleon Bonaparte! Cisár má syna...“

Salvy zaznievali takmer celú noc. Bolo ich rovných 101 ! Takto sa rozhodol človek, cisár Napoleon Bonaparte osláviť narodenie svojho prvorodeného... 101 delových rán malo byť znamením, že sa narodil ktosi dôležitý, ktosi, kto toho iste veľa dokáže...

„Čím len bude tento chlapec?“ A vskutku, Pánova ruka bola s ním... (Lk 1,66).

Tieto slová už nepatria nikomu z cisárskeho dvora. Vyrieknuté boli nad kýmsi oveľa jednoduchším. Nad Jánom Krstiteľom. Teda vtedy len nad malým chlapcom Jánom.

Evanjelista Lukáš v evanjeliu zanecháva detailný obraz toho, ako sa na svet narodil prorok. V biblickej reči totiž slovné spojenie „Pánova ruka“ znamená toľko, ako veľké zázraky, sila a moc. V Starom zákone dal Boh svojmu ľudu pravidlo na rozpoznávanie prorokov. Ak sa splnilo to, čo predpovedal, bol človek pokladaný za proroka. Prorok smel verejne konať a hlásať len to, čo mu povedal Pán. A pravdivosť jeho skutkov a slov Pán dokazoval divmi, ktoré cez proroka konal. V Jánovom prípade sa divy začali diať dokonca ešte pred jeho narodením. Jeho príbeh všetci dobre poznáme. Jánov otec Zachariáš bol izraelským kňazom, a keď konal veľmi dôležitú obeť v Chráme, mal videnie anjela. Ten mu povedal, že napriek vysokému veku jeho žena Alžbeta počne syna, ktorému majú dať meno Ján. Zachariáš o tomto zapochyboval. Vtedy sa udialo prvé znamenie, onemel a prehovoriť mal až po obriezke syna. Celých deväť mesiacov mal mlčať, mlčať a rozmýšľať o tom, čo sa stalo a čo sa má stať. Mal v nemote očakávať veľké Pánovo svedectvo. Anna naozaj počala a porodila syna. Ľudia si už asi zvykli na Zachariášovo mlčanie. Chlapca preto chceli pomenovať podľa tradície po otcovi alebo inom významnom príbuznom. Matka o tom mala rozhodnúť. Bol to stáročný zvyk. A keď ho Anna chcela porušiť, príbuzní boli proti.

---

¹ Porov. : FARKAŠ, L.: Seminárna práca. Spišská Kapitula : 2004.

Vtedy nastal čas, aby sa ukázalo, či Zachariášovo deväťmesačné mlčanie malo zmysel. A malo, Zachariáš už chápal, že je vôľou Boha, aby sa jeho syn volal Ján. Ján znamená „Jahve je milosrdný“². A sám Ján sa mal stať znamením pre príchod Milosrdného Pána. Ján predchádza Ježiša, pripravuje mu cestu. Je veľmi dôležitým. Preto si jeho narodenie dnešným čítaním pripomíname práve deň a noc pred sviatkom narodenia najdôležitejšieho dieťaťa celej histórie.

O narodení Bonapartovho syna vie dnes už málokto, napriek tomu, že ho sprevádzalo hrmenie stovky delových rán. No narodenie Ježiša a Jána Krstiteľa si pripomíname i po viac ako dvetisíc rokoch.

Ján sa narodil, aby nás upozornil na príchod Mesiáša - Vteleného Boha. Ján- „Jahve je milosrdný“ predchádza Ježiša, ktorého meno znamená „Jahve je spása“. Teda Božie milosrdenstvo pripravuje cestu Božej spáse. Je to veľké a na začiatku tiché znamenie, ktoré sa rokmi a stáročiami rozrastie do najväčšieho znamenia ľudských dejín. Ján, ktorý bude ohlasovať pokánie a obrátenie srdca, aby sa ľuďom dostalo Božieho milosrdenstva, a tak dosiahli Božiu spásu.

O tom všetkom sme dnes čítali. Písmo nám i dnes predložilo niečo aktuálne pre náš život. Ak chceme dosiahnuť Božiu spásu – Ježiša, musíme sa najprv vnútorne obrátiť a okúsiť Božie milosrdenstvo.

Už zajtra o takomto čase budeme sadieť za sviatočne prestretý štedrovečerný stôl. Niekoľko hodín na to sa tu znovu stretneme a budeme sláviť narodenie Božieho Syna, ktorý príde, aby za nás neskôr zomrel, vstal z mŕtvych a daroval nám večný život. Ježiš sa narodil v tichu a chudobe noci. Bol to pre neho ten najlepší začiatok. Pripravme si preto na zajtrajšiu slávnosť srdcia už dnes, aby sme ho privítali v tichu nášho najhlbšieho ja.

Uhasme spory, vytvoríme na Vianoce krásnu atmosféru a budme Ježišovi hodným znamením, znamením Božieho milosrdenstva a radostného očakávania príchodu Pána ako Jána.

Amen

---

² Príručný lexikon biblických vied, J. Heriban, Vydavateľstvo Don Bosco, 1998, str. 520